

”مینی بچی - ویچار ساگر مثن کر شری کرشن اور پر ماتما شو کی

مہان اُنتر کو سپشت کرو“

(شری کرشن جنماشتمی سین سنہنڈت)

پرشن :- برہما بابا اپنی آپ سین کیا باتیں کرتی ہیں؟ انہیں وندر کیا لگتا ہے؟
اُنتر :- برہما بابا اپنی آپ سین باتیں کرتی، پتا نہیں کیا ہوتا جو شو بابا گھڑی گھڑی پوچھ جاتا ہے۔ اُسی تو نہیں، باپ جب پرویش کرتی ہیں تب یاد رہتی ہیں، بابا چلی جاتی ہیں تو یاد پوچھ جاتی ہیں۔ پرنتو مثن تو اُنکا بچا ہوں، یاد پوچھ کیوں جاتی؟ کیا میری یاد سین ہیں بابا آتی ہیں؟ اُسی اُسی بابا اپنی آپ سین باتیں کر کے وندر کاتی رہتی ہیں۔

گیت ۱ - تُو پیار کا ساگر ہے....

اوم شانتی . شو بابا بٹن کر کے اپنی سکیلڈی بچوں کو سمجھاتی ہیں کہ گیتا کا پیووان کوئن ہے۔ کیونکہ اس سمیہ پارت میں ہے اُگیان اُنڈیارا، اُسکو کھا جاتا ہے گھور اُنڈیارا، اُگیان اُنڈیارا، قر سوجھرا چاہیئے گیان کا۔ پر پتا پر ماتما کوہین منش مانتی ہیں کہ وہ گیان کا ساگر ہے، نالیجفل ہے، اچا، وہ گیان کا ساگر ہے، اُن سین کیا ملتا ہے؟ ندیوں سین پاٹی ملتا ہے تو پر کر اِشان پی کرتی ہیں۔ تمکو گیان ساگر سین کیا ملتا ہے؟ ایک ہوئے۔ باپ آکر بچوں کو سمجھاتی ہیں مثن گیان کا ساگر ہوں، تمکو ہوئے دیتا ہوں۔ کوئسی ہوئے؟ صرف کھتا ہوں مثن تمہارا باپ ہوں۔ تم مجھی یاد کرو۔ سمجھو کہ ہر اپنی شانتی ڈام سکڈام جاتی ہیں۔ گیان ساگر ایک سیکنڈ میں جیون مُکتی وٹکنٹ میں پیچ دیتی ہیں۔ گھر بٹنی پی دویم درشتی دی دیتی ہیں۔ منش تو ایک دو کو سامنی درشتی دیتی ہیں۔ بابا گھر بٹنی ساکینکار کراء لیتی ہیں۔ ایک ہوئے ملنی سین تم یہاں سین چلی جاتی ہو۔ یہاں بٹنی بٹنی تم وٹکنٹ میں چلی جاتی ہو۔ اب باپ بٹن سمجھاتی ہیں۔ گیتا کا پیووان کوئن ہے؟ وہ ہے گیان کا ساگر نراکار۔ منش تو گاتی ہیں شری کرشن کی لیتی۔ اب تمکو سمجھانا ہے شری کرشن نین گیان نہیں سُنایا۔ پہلی پہلی تو کھتی ہیں کرشن نین ماتا کی گرپ سین جنم لیٹا۔ کنس پُری تی۔ قر آواز ہوئے، ہی کنس، تمکو مارنی والا آ گیا ہے۔ یہ تو جانتی ہو سپ اُس ہے۔ کنس، جراسنڈی، اکاُس، بکاسر پاپ آتمائین سپکا وناش کرنی لیتی اُنکا جنم دکاتی ہیں۔ تو شری کرشن نین جنم لیٹا، وہ تو چوٹا تا قر گیان کب دیٹا؟ وہ تو یڈے کی مددان میں کرشن کا بڑا روپ دکاتی ہیں، چوٹا تو نہیں دکاتی ہیں۔ وٹسی ہیں کرشن جینتی کی باد قر گیتا جینتی دکاتی ہیں۔ کچھ سمیہ کی باد تو جب وہ بڑا ہوئے اُسکو قر الگ دکاتی ہیں۔ یہ پی دکاتی ہیں، جنم لیٹا ہے۔ نائیر پی دکاتی ہیں راتری کی سمیہ۔ یہاں تم دیکتی ہو شو بابا کی پڈرامٹی ہوئی ہیں۔ کوئی کو پتا نہیں کہ کب پرویشتا ہوئی۔ شو بابا تو بچا بنا نہیں ہیں۔ وہ تو ہوئی وائپرست اوستا میں آیا ہیں۔ کب آیا اُسکی دیت ہے نہیں۔ کرشن کی تو تٹی تاریخ ہے اور وہ گرپ سین پندا ہوئے ہیں۔ یہاں شو بابا تو گیان کا ساگر ہیں۔ اُنکو چوٹا ہونا نہیں ہے، جو قر بڑا ہوکر گیان سُنائی۔ کرشن تو منش تا، منش کو گیان ساگر نہیں کھا جاتا ہے۔ اُنکا تو جنم ہیں سورب میں ہوئے۔ وہ کسکو راج یوگ سکلاء نہ سکی، کیونکہ خد ہیں راجا ہیں۔ بروبر تم جانتی ہو نراکار باپ ہیں آکر راج

يوگ سڪلاتي هئ. پنتون ڪو پاڻ، راجائون ڪا راجا بناتي هئ.

اُس حد ڪي رات اوڙ دن تڏا اِس بيحد ڪي رات اوڙ دن ڪي آرٽ ۾ پي فرق هئ. يهه هئ سنگر جب ڪ برهما ڪي رات پوري هو برهما ڪا دن شروع هوتا هئ. يهه هئ بيحد ڪي راتري، اُگيان اُنڌيارا. ستيگ ۾ هئ سوجھرا. اُس رات ڪي بات نهين. وهه تو ڪرشن ڪا جنم رات ۾ مناتي هئ. وهه هوئي حد ڪي بات، يهه هئ بيحد ڪي. باپ ڪهتي هئ مئن آتا هون، ميري ڪوئي تڏي تاريخ نهين. ڪرشن رام آد ڪي تو تڏي تاريخ هئ. مکيه هئ هين دو.

اُپي ڪرشن جيئتي آتي هئ نان. اُنھون ڪو سمجھانا هئ ڪرشن تو چوڻا بچا هئ. رات اوڙ دن تو برهما ڪا گايا جاتا هئ. برهما ڪا دن ڪرشن هئ اوڙ برهما ڪي رات برهما هئ. برهما هين ڦر سو ڪرشن بنتا هئ. ڪرشن ڪي رات وا ڪرشن ڪا دن نهين ڪهينگي. وهه تو سمجھتي هئ ڪرشن پڳوان هئ، وهه حاضران حضور هئ. تو اِس پر پي سمجھانا هئ. تمھاري هئ شو جيئتي وا شوراتري ڪهو. شو جيئتي ڪهنا نڪ هئ. يهه پي سمجھانا هوتا هئ. وهه ڳرپ ۾ تو آتي نهين هئ. ساڌارن تن ۾ آتي هئ. ڪرشن ڪي تو آت پيڙهي چلتي هئ. چوڻي پن ۾ اُنڪو موھن اُتو ڪرشن ڪهتي هئ. جئسي پرنس آف ويلس هئ وئسي پھلي پھلي گدي اندرپرست ڪي، پرنس آف اندرپرست. ڦر وهه پرنس سين ڪنگ هونگا. ڪرشن اُڪير نهين، مھاراجا نام هين گايا جاتا هئ. شري لڪشمي نارائڻ ڪو مھاراجا مھارائي ڪهتي هئ. ڪنگ اُڪير انگريزي ڪا هئ، اصل نام مھاراجا مھارائي هئ. اُئسي نهين ڪ نارائڻ نين گيان ديئا ٿا. سيمور باد ڪرشن ڦر شري نارائڻ بنتا هئ. آب اِس گيان ساگر شو ڪا نام تو بدلنا نهين. ايڪه هين نام هئ. اُنڪا يهه رت تو بڙا هئ. آني سين هين گيان سنانا شروع ڪر ديئا هئ. يهه (برهما) تو ڪچ نهين جانتی ٿي، سمجھ ۾ آتا هئ انڀر آيا هون هئ. جو ساکياتڪار ڪراتي هئ، ناليچ دي رهي هئ. يهه ساکياتڪار ڪا راز اُتو يهه ناليچ شروع ۾ پھلي سمجھ ۾ نهين آتي ٿي. بابا اپنا اُنيو بتلاتي هئ شروع ۾ بنارس گئي تو ديوارون پر گولي آد نڪالتي رھتي ٿي. سمجھ ۾ ڪچ پي نهين آتا ٿا، يهه ڪيا هئ؟ ڪيونڪ يهه تو جئسي بيبي بن گئي. نيان جنم ليئا نان. ڪهتي هئ نان بابا، هر 8-10 ماس ڪا آپکا بچا هون تو مئن پي بچا هو گيا. تو پھلي ڪچ سمجھ ۾ نهين آتا ٿا. وهه گيان ڪي باتين هين اوڙ ٿي. اُگزم بگزم ڪيا ڪيا بئن نڪالتي ٿي. اُپي تو سيڪتي سيڪتي ڪتني ورش هو گئي هئ! اُپي باپ ڪي باتين سمجھ ۾ آتي هئ. بچون ڪو ڪرشن جيئتي پر سمجھانا هئ. چتر تو بروبر هئ. جھاڙ ۾ برهما ڪا چتر پي هئ. ماڪڻ تو يهه هپ ڪر ليتي هئ. وشو ڪي مالڪڻي ڪا ماڪڻ هئ. ڪرشن ستيگ ڪي پرابڙ ليڪر ڪي آيا هئ. شري ڪرشن هئ ستيگ ڪا پھلا پرنس ڦر اُنڪي بچي پي پرنس بنينگي. يهه هئ اُنڪي پرابڙ جو ڪلهيگ ۾ تو ٿي نهين. تو يهه سوريونسي ڪي پرابڙ ڪس نين بنائي؟ گايا جاتا هئ گيان سوريه پر گھٽا، اُگيان اُنڌير وناش. گيان ساگر تو شو بابا هئ. وهه آئي هئ اوڙ سورب ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. ڪانتراست بتلانا هئ. ڪرشن ڪئسي گيتا سناء سکتا، وهه تو بچا هئ، ڳرپ ۾ آيا هئ. دکاتي هئ وهان ڪنس، جراسنڌي آد ٿي پرنٽو وهان اُسر تو هو نه سڪي. اُسرون اوڙ ديوتائون ڪي لڙائي دکاتي هئ. تو ضرور اُسر ڪلهيگ اُنت ۾ هونگي، ديوتائين ستيگ آد ۾ هونگي. دونو ڪي لڙائي تو لڳي نهين هئ. مھاپارت لڙائي بروبر هئ. ديوتائين تو يهان هو نه سڪي. اُسرون ڪي اُسرون ۾ لڙائي چلي هئ. مسلمانون ڪا راجيه پي ديڪتي هو. بروبر يادو، ڪورو، پاندو پي هئ.

پاندو هٿ نانِ وايولينس، يوگ ٻل والي. يهان تورت (خون) ڪي نديان بهتي رهي هٿ. دشمني تو هٿ نان. پارٽيشن ۾ رت ڪي ندي اچي هين بهي هٿ نان. پائي پائي ڪي ڏٺ هئي، پائي پائي تو هٿ نان. لڙائي انهن ڪي لڱتي هٿ، نهين تورت ڪي ندي ڪٿي بهي؟ يه تو ايڪ دو ڪا خون ڪرتي هٿ. تلوارين چلاتي هٿ تب رت ڪي ندي بهتي هٿ. اؤر يه هٿ سنگر ڪا سمير. رت ڪي نديون باد ڦر گيه ڪي نديان بهني هٿ. ڪرشن تو چوٽا پرنس هٿ. ڦر اُنڪي پي بٺ ڪلاني ڪي هٿ. اُنڪو تو گيان ساگر ڪه نهين سڪتي. ديوتائون ڪي مهما تو گائي جاتي هٿ سروگڻ سمپن، مريادا پرشوتم.... يه مهما بچي ڪي نهين هو سڪتي. مهما سدا راجا راڻي ڪي چلتي هٿ. وه ڦر لڪشمي نارائڻ ڪو ستيگ ۾ اؤر ڪرشن ڪو دواپر ۾ لي گئي هٿ. ڪتني بڙي پوڻ ڪر دي هٿ! لڪشمي نارائڻ ڪي چوٽي پن سين ڪهاڻي پي ڪوئي بتاءِ نهين سڪتي. رام سينا ڪي پي ڪڇ نه ڪڇ بتلاتي هٿ. ڪرشن ڪي پي اُٿي اُٿي بات بتلاتي هٿ. ڪڇ تو سُٽي ڪهاڻي پي بتائو. لڪشمي نارائڻ ڪي تو مهما گائي جاتي هٿ سروگڻ سمپن، مريادا پرشوتم، اهنسا پرمو ڌرم.... اچا، انهن ڪو راجيه ڪس نين ديئا؟ منش ڪا نام سُن مونجهه جاتي هٿ. لڪشمي نارائڻ ڪهني سين تر چلي جاتي هو ستيگ ۾. يه هٿ نر سين نارائڻ بنني ڪي ڪتا. ڪرشن بنني ڪي ڪتا نهين ڪهتي. اِسڪو ستيه نارائڻ ڪي ڪتا ڪهينگي. ستيه ڪرشن ڪي ڪتا نهين ڪها جاتا. سچا بابا گيان ساگر يه ڪتا سُناتي هٿ. ساري سرشتي ڪي آد مڏيه اُنٽ ڪي ڪتا هٿ. اُسڀ شري لڪشمي نارائڻ ڪي ڪتا پي آءِ جاتي هٿ. اُنڪي 84 جنمون ڪي ڪتا دڪلاتي هٿ. شري نارائڻ ڪي ڪتا سين بڙا پار هوئا. بروبر باپ بٺ بچون ڪو نر سين نارائڻ بنني ڪي سچي ڪتا سُناتي هٿ. شري نارائڻ تو بڙا هٿ نان. سيمور سين پهلي ڪوڻ ٿي؟ ڪيا لڪشمي نارائڻ هين نام ٿا يا دوسرا اؤر ڪوئي نام ٿا؟ هٿ راڌي ڪرشن، جنڪا سيمور باد لڪشمي نارائڻ نام رکا هٿ. بابا ايسي (نڀنڌ) ديني هٿ ڦر تمڪو ويچار ساگر مٿن ڪرنا چاهيئي. پهلي نمبر ڪي پوڻ هٿ يه. تر جاتي هو اُپي هٿ ڪلهيگ. يادو، ڪورو پاندو پي هٿ. ڪلهيگ ڪا سمير پي هٿ. ڪلهيگ ڪي باد ضرور ستيگ هونگا. باپ ڪهتي هٿ مٿن گائيڊ بن آيا هون، راوڻ ڪي چنبي سين چڙاءِ واپس لي جاتي. آتمائون ڪو هين لي جائونگا.

گايا جاتا هٿ آتما پرماتما اَلگ رهي بهو ڪال.... اُٿسي نهين ڪ ڪرشن اَلگ رهي بهو ڪال. مهما هين اُس نراڪار ڪي هٿ سندر ميلا ڪر ديئا جب وه ستڱرو ملا دلال. يهان تو سڀ گرو هين هٿ. گايا هوئا هٿ ستڱرو ملا دلال.... ست پرم پتا پرماتما دلال ڪي روپ ۾ ملتي هٿ. سوڌا دلال دواران هوتا هٿ. يه پي سڳائي هوتي هٿ. آتما اؤر پرماتما اَلگ هٿ. پرماتما هٿ نراڪار وه آڪر اِسڀ پرويش ڪر تمهاري سڳائي ڪرتي هٿ. خد دلال بنتي هٿ. ڪهتي هٿ مجه پرم پتا پرماتما ڪو ياد ڪرو. اِس شرير ۾ بٺ ڪهتي هٿ مام ايڪم ياد ڪرو. مٿن تمڪو ماما راوڻ سين لبريت ڪر ساڻ لي جائونگا، تمڪو ڦر راجائي ديڪر مٿن نرواڻ ڌام ۾ بٺ جائونگا. ڪرشن ٿوريئي اُٿسي ڪهينگي. يه هٿ هين آتما اؤر پرماتما. ڪرشن تو چوٽا بچا هٿ. باتين تو بهت سمجهاني ڪي هٿ. تو بابا نين سمجهايا هٿ ڪٿي اِسڀ پرويشنا هوئي؟ ڦر سمجهني لڳا مٿن راجائون ڪا راجا بننا هون. وشنو ڪا ساڪياتڪار هوئا اؤر دل ۾ بهت خوشي هوئي. ڦر وناش ڪا ساڪياتڪار پي هوئا. پرنٽو اتنا سمجه ۾ نهين آيا. اُپي سمجهتي هٿ بابا نين يه ساڪياتڪار ڪرايا، تر نر سين نارائڻ بنينگي. پرنٽو اُس سمير اتني سمجهه نهين ٿي. جيئي بابا رات ڪو بتلاءِ رهي ٿي پتا نهين

کیا ہوتا ہے جو شو بابا کو یاد کرنا پوئل جاتا ہوں۔ اُتسی تو نہیں باپ جب پرویش کرتی ہے تب سمجھتا ہوں بابا آیا ہے، تو یاد رہتی ہے، بابا چلا جاتا ہے تو پوئل جاتا ہوں۔ پائنٹ سناتی ہے تو فیل ہوتا ہے بیحد کا باپ آکر سناتی ہے۔ پرنٹو مٹن خد ہین پوئل جاتا ہوں۔ کیا میری یاد سین ہین آتا ہے؟ اُتسی کھین، مٹن گھڑی گھڑی یاد کرتا ہوں۔ پل آوی اسپر تو سپکا کلیاٹ ہے۔ یاد ہین مکہ ہو جاتی ہے۔ آئی، نہ آئی، باپ کو یاد ضرور کرنا ہے۔ بابا نین سمجھایا ہے کرشن جینتی باد قر ہوتی ہے گیتا جینتی۔ پھلی گیتا جینتی، پیچی کرشن جینتی ہے تو جسی ک یہ سڈ کرتی ہے کرشن آکر گیتا سناتی ہے۔ واسطو ۾ گیتا جینتی کی باد ہوتی ہے کرشن جینتی۔ شو جینتی، قر گیتا جینتی قر کرشن جینتی۔ شو تو بڑا ہے۔ قت سین آیا اور گیتا سنائی۔ چوٹا تو نہیں ہے۔ ان باتوں پر ویچار ساگر مٹن کرنا چاہیئے ک کُسی ہر سمجھائیں؟ پھلی خیال کرو، شو کسکو کھتی ہے، جسکی راتری منائی جاتی ہے؟ ستیگ ہے شری کرشن کی راجڈانی۔ نر سین نارائٹ بننی کی نالیج تو ضرور فادر ہین دینگی، وہ نالیجفل ہے۔ اور کسکو نالیجفل نہیں کھا جاتا۔ گاڈ از نالیجفل، رچتا، بیج روپ ہے۔ وہی ڈراما کی نالیج سنائینگے۔ ڈراما کب شروع ہوتا ہے اور کب پورا ہوتا ہے، کسکو پتا ہین نہیں ہے۔ ستیگ سین کلہیگ انت تک ورلڈ کی ہسٹری جاگرافی کُسی رپیت ہوتی ہے، یہ کوئی سمجھا نہیں سکتی۔ سناوی وہ جو تر کالدرشی ہو۔ تر کالدرشی تو کوئی ہے نہیں، سواء ایک کی۔ وہی تمکو تر کالدرشی بناتی ہے۔ اچا۔

مینی مینی سکیلڈی بچوں پرت مات پتا باپ دادا کا یاد پیار اور گڈمارنگ۔ روحانی باپ کی روحانی بچوں کو نمستی۔

ڈارٹا کی لیٹی مکہ سار

- (1) ماسٹر نالیجفل اور تر کالدرشی بن شری کرشن اور پر ماتما شو کی مہان انتہر کو سپشت کر گھور انڈیاری سین نکالنی کی شیوا کرنی ہے۔
- (2) بابا جو ایسی (نہنڈ) دیتی ہے اُس پر ویچار ساگر مٹن کرنا ہے۔ خیال کرنا ہے، کُسی کسکو سمجھائیں۔

وردان - خوشی کی خزانہ سین سمپن بن سدا خوش رہنی اور خوشی کا دان دینی

والی مہادانی پو

سنگر یگ پر باپ دادا نین سپ سین بڑا خزانہ خوشی کا دیٹا ہے۔ روز امبرت ویلی خوشی کی ایک پائنٹ سوچو اور سارا دن اُسی خوشی ۾ رہو۔ اُتسی خوشی ۾ رہتی دوسروں کو پی خوشی کا دان دیتی رہو، یہی سپ سین بڑی تی بڑا مہادان ہے کیونکہ دنیا ۾ اُنیک ساڈن ہوتی ہوئی پی اندر کی سچی اُوناشی خوشی نہیں ہے، آپکی پاس خوشیوں کا پنڈار ہے تو دان دیتی رہو، یہی سپ سین بڑی سوغات ہے۔

سلوگن - مہان آتمائون کا پرہ کرتویہ ہے۔ اُپکار، دیا اور کمیہ۔